

behandles af den kompetente myndighed på sædvanlig måde. I tilfælde, hvor klagen væsentligt vedrører en materiel afgørelse, og det må betragtes som tvivlsomt, hvorvidt et bestemt klagepunkt skal opfattes som en særskilt klage over en polititjenestemandes adfærd, kan det ved besvarelsen af klagen over den materielle afgørelse tilkendegives, at man alene har opfattet henvendelsen som en klage over den materielle afgørelse. Samtidig må klageren vejledes om fremgangsmåden, såfremt han ønsker at klage over politipersonalets adfærd.

4. Politimesteren (politidirektøren) kan uden lokalnævnets medvirken foretage uoprettelige undersøgelseskridt. Sådanne undersøgelser må ikke udføres af den, der klages over. Endvidere kan politimesteren (politidirektøren) foretage undersøgelser, der skønnes nødvendige for at identificere den, der klages over, eller for at fastlægge klagens indhold. Derudover kan den indklagede polititjenestemand anmodes om at fremkomme med en skriftlig fremstilling om klagen. Den pågældende må udtrykkelig gøres bekendt med, at han ikke har nogen pligt til at udtale sig om klagen, jfr. retsplejelovens § 1019 d, stk. 1. Vedkommende tillidsmand underrettes om en klages fremkomst.

5. Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 19 giver lokalnævnet, et klageudvalg eller nævnets formand hjemmel til eventuelt med politiets bistand at søge indhentet de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse vedrørende iværksættelse af en undersøgelse. Denne bestemmelse giver alene mulighed for at indhente oplysninger, der kan tydeliggøre klagen. Derimod giver bestemmelsen ikke mulighed for at lade politiet eller lokalnævnet selv foretage en egentlig undersøgelse. Yderligere oplysninger kan f. eks. være nødvendige i sager, hvor klage indgives af andre end den, der påstås forulempet af politiet, og det ønskes oplyst, om denne vil tiltræde klagen. Endvidere kan der undertiden være behov for at få afklaret, hvad der egentlig klages over. I en del tilfælde er det næppe sandsynligt, at klageren vil være i stand til på tilfredsstillende måde at uddybe sin klage skriftligt. Det kan derfor være rimeligt at give klageren adgang til at uddybe klagen over for en overordnet polititjenestemand.

Der bør derimod ikke foretages nogen egentlig afhøring af klageren.

Derudover kan der forekomme tilfælde, hvor det skønnes hensigtsmæssigt at lade klageren få lejlighed til at gennemse den indklagedes skriftlige udtalelse og eventuelt kommentere det fremkomne.

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 19 anviser en fremgangsmåde, der skal kunne hindre, at behandlingen af en klagesag bliver langvarig som følge af manglende elementære oplysninger i det første møde i lokalnævnet eller klageudvalget efter modtagelsen af en klage. Såfremt det skønnes hensigtsmæssigt, kan der eventuelt gives politimesteren (politidirektøren) en generel bemyndigelse til at indhente nærmere angivne oplysninger uden forelæggelse for nævnet i hvert enkelt tilfælde.

6. Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 18, stk. 2, giver lokalnævnets formand mulighed for efter forhandling med politimesteren (politidirektøren) at træffe afgørelse om at iværksætte en undersøgelse uden at afvente sagens behandling i lokalnævnet. Denne fremgangsmåde bør navnlig anvendes i tilfælde, hvor der foreligger en alvorlig klage, der ikke kan afvises som ubegrundet, og klagen indgives lang tid før næste ordinære møde i lokalnævnet eller et klageudvalg. Politimesteren (politidirektøren) bør have opmærksomheden henledt på, om denne fremgangsmåde eventuelt bør foreslås anvendt. Såfremt der opstår spørgsmål herom, bør politimesteren (politidirektøren) inden sagens forelæggelse for lokalnævnets formand orientere vedkommende personalerepræsentant i lokalnævnet og give denne lejlighed til at ytre sig om den videre sagsbehandling. I tilfælde af uenighed mellem politimesteren (politidirektøren) og personalerepræsentanten bør det overvejes at søge afholdt et ekstraordinært møde i lokalnævnet eller klageudvalget.

7. I motiverne til lokalnævnetsreglerne er det forudsat, at den hidtil fulgte praksis vedrørende politiets behandling af mindre klager opretholdes. Efter denne praksis bliver mange små klager afgjort ved en samtale mellem en overordnet polititjenestemand og klageren. Herved kan fejltagelser og misforståelser opklares, og klageren vil undertiden være